

การบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน ภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ผลิตสิ่งทอ ผ้าลายเกล็ดเต่า ในจังหวัดกาฬสินธุ์
Community Cooperation Management Administration Under Sufficiency Economy Principle of local
Textile Producers Phalaiklet Tao In Kalasin Province

ณัฐนันท์ หลักคำ¹

¹ คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์
ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ 46000 โทรศัพท์: 089 8637291 E-mail: was2502@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน ภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ผลิตสิ่งทอ ผ้าลายเกล็ดเต่า ในจังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน ภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ผลิตสิ่งทอผ้าลายเกล็ดเต่าในจังหวัดกาฬสินธุ์ 2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ของสถานภาพสมาชิกได้แก่ อายุ การศึกษา รายได้ อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ ต่อการจัดการกลุ่มผู้ทอผ้าลายเกล็ดเต่า ในจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประธานและรองประธาน จำนวน 11 กลุ่ม และสมาชิก จำนวน 147 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) เลือกทั้งหมด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) F-Test (One-Way ANOVA) และวิเคราะห์อัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin Ratio) เสนอผลข้อมูลด้วยการพรรณนาวิเคราะห์ และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการศึกษา

การบริหารจัดการระดับกลุ่มภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า มีการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ การวางแผน โดยการประชุม 1-3 ครั้ง/เดือน การจัดองค์กร คือมีโครงสร้างแบบแนวดิ่ง มีการจัดคนเข้าทำงาน ตามหน้าที่ที่เหมาะสม การอำนวยความสะดวก มีการสั่งงาน ด้วยวาจา การควบคุม มีการจัดทำบัญชีเบิก-จ่ายวัตถุดิบ บัญชีรับ-จ่ายเงินสด สมุดบัญชีเงินฝากธนาคาร บัญชีควบคุมรายได้และผลิตภัณฑ์ที่ทอเสร็จ และความปลอดภัยวางแผนทอผ้าตามลูกค้าสั่ง (Order) รับผิดชอบหน้าที่ไม่สร้างหนี้สิน สั่งงานแบบกัลยาณมิตร ตัดสินใจตามมติที่ประชุม ไม่ลงทุนเกินตนเอง มีเหตุผล แผนซื้อด้านต้นทุนต่ำ ตั้งราคาขาย 70-80 บาท / เมตร ทอไม่เร่งตนเอง ไม่แตกแยกทอผ้าให้นาน ๆ สมาชิกทุกคนรู้งานตนเองไม่เกี่ยงกันช่วยกันแบบพี่แบบน้อง สั่งงานไม่ใช่อารมณ์ฉุนเฉียว ไม่ทอเกินทุน มีภูมิคุ้มกัน แผนกิจกรรมอื่นเสริมเมื่อต้นทุนสูงกำไรน้อย สับเปลี่ยนกันทอผ้าลายใหม่ในทอเดียวกันเพื่อพักผ่อน ลงทุนซื้อด้าย (วัตถุดิบ) ให้สมาชิกทอก่อน สร้างความสามัคคีเมื่อแตกแยก จะลอมซ่อมให้เข้าใจกัน ถึงแม้จะซราภาพจะศึกษาลายใหม่ ๆ เสมอ ๆ ภูมิความรู้ นำความรู้จากการศึกษาดูงานนำเทคนิคลายใหม่ ๆ มาประยุกต์ให้แตกต่าง จัดตารางสอนนักเรียนในโรงเรียนชุมชนตนเอง ภูมิคุณธรรม ซื่อสัตย์ต่อการขายผ้าบันทึกบัญชีทุกครั้งเมื่อมีการขาย พากเพียร อดทน ทอผ้าแม้จะซราภาพ เพื่อนำรายได้เข้าครอบครัว ไม่ดื่มสุรายาเมา ไม่เล่นหวยเล่น เบอร์ ไม่เที่ยวกลางคืน ถือศีล 5 วันพระ ถือศีล 8 เข้าวัดปฏิบัติธรรม อัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin Ratio) เฉลี่ย ($\bar{X}$) รวม เท่ากับ 31.92 % ซึ่งมองเห็นได้ว่ากลุ่มมี

ความสามารถในการวางแผนการขายและการควบคุมค่าใช้จ่ายได้พอประมาณ

ความคิดเห็นของสมาชิกต่อการบริหารจัดการ 5 ด้าน คือ ประสิทธิภาพการทำงาน คุณภาพผลผลิตความมั่นคงและความยั่งยืนทางอาชีพ ความคิดสร้างสรรค์ และการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง เฉลี่ย 11 กลุ่ม โดยรวม ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96 \pm 4.66$)

การเปรียบเทียบ ค่าพหุคูณ F-test (ANOVA) นำไปทดสอบ เป็นรายคู่ของ LSD โดยวิธี Post Hoc Tests เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ .05 จำแนกตาม อาชีพ 3 ด้าน คือ ด้านความมั่นคงและความยั่งยืน 1 คู่ คือ อาชีพ ทำไร่-ทำนา มากกว่า ผู้ทอผ้าอย่างเดียว และด้านความคิดสร้างสรรค์ 2 คู่ คือ อาชีพ ทำไร่-ทำนา มากกว่า ผู้ทอผ้าอย่างเดียว และ ผู้มีอาชีพค้าขาย มากกว่า ผู้ทอผ้าอย่างเดียว จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ 1 ด้านคือ ด้านความคิดสร้างสรรค์ 2 คู่ คือ รองประธาน มากกว่า สมาชิกและเลขานุการ มากกว่า สมาชิก จำแนกตาม ประสบการณ์ 1 ด้าน คือ ด้านประสิทธิภาพการทำงาน 2 คู่ คือ มากกว่า 15 ปี มากกว่า ต่ำกว่า 5 ปี และ มากกว่า 15 ปี มากกว่า 5-10 ปี

ลักษณะผลิตภัณฑ์ มี 2 ลักษณะ คือ ผ้าทอเป็นชิ้นและผลิตภัณฑ์แปรรูป การจำหน่ายขายปลีกและขายส่ง ขายสดและขายเชื่อในตลาดชุมชน ในจังหวัด และต่างจังหวัด

ปัญหาและข้อเสนอแนะ คือ ปัญหา ตลาดรองรับไม่เพียงพอจึงขาดเงินทุนหมุนเวียนในการซื้อด้าย (วัตถุดิบ) สมาชิกซราภาพ ข้อเสนอแนะต้องการให้หน่วยงานของรัฐช่วยหาตลาดรองรับฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการทอและแปรรูปเพื่อเป็นการถ่ายทอดให้นักเรียนในโรงเรียนและตั้งคนรุ่นใหม่ ที่มีอายุ 30-40 เข้ากลุ่มทอผ้า

คำสำคัญ : การจัดการภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียง ลักษณะการผลิต ต้นทุนและผลตอบแทน และความคิดเห็นของเห็นสมาชิก

Abstract

The purpose “Community Cooperation Management Administration under Sufficiency Economic Principle of Local Textile Producers of Phalaiklet Tao in Kalasin Province” (CCAMUSEP) was to; 1. Create a sustainable economic model for local textile producers of Phalaiklet Tao. 2. Compare the opinions of the members of the CCAMUSEP through means of a questionnaire. To collate the data from said questionnaire, and analyse the collective opinion of the eleven chairpersons and assistant chairpersons and

hundred and forty seven members. The samples selected for this study were done so by purposive sampling. The data collected was the analyzed to examine the Percentage, Mean, Standard Deviation, F-Test (One-way ANOVA) and Net Profit Margin Ratio Financial Analysis. We present our finding using descriptive analysis and computer aided data analysis.

Study Results

The findings were as follows. The group found that there are five aspects of management functions that require planning: arranging meeting 1-3 times per month, organizing administrative structure including ensuring awareness of job responsibilities and directing : ensuring appropriate levels of communication between staff and others and communication control : maintaining appropriate accounting practices with raw materials (cash book, bank book and accounting system) in controlling cotton yarns and unfinished local textile products. Ensuring the sufficiency of textile planning of follow customers order, duty responsibilities, inbuilt obligation, good communication with colleagues ; appropriate delegation and decision making based on the conclusions of meetings ; ensuring no over-investment. Immunity culture ; there were other activities planning when there was a high cost and a low profit, switching new textile in the same hand loom for relaxing, investment for buying yarns before the members separated and living in perfect harmony. The old member always studied new textile. Knowledge culture: bringing Knowledge from study tour by applying new and different textile; arranging schedule for students in community school Moral cultures: honesty to sell textile and accurate recording of accounting at all times, although the members were old but they should be patient in weave in order to earn money into families, on drinking alcohols, no gambling, no hanging out at night. To behave 5 commandments in the monk day eight commandments in the Temple. Net Profit Margin Ratio was $\bar{X} = 31.92\%$ We see that the group has the ability to set policy and control the costs moderately.

The opinion of members for five management administrations were effective working, product quality, sustainable occupation, creativity and applying sufficiency Economic Principle, mean 11 groups as a whole at a high level. ($\bar{X} = 3.96 \pm 4.66$). The comparison of F-test (ANOVA) to test in parallel of LSP by Post Hoc Test. The significant was at .05. There were three parts of occupation : a pair of stability and sustainable, there were farming and gardening more than only weaver ; two pairs of creativities, there were farming and gardening more than only weaver, seller more than weaver which

was separated by one position, they were two pairs of creativities, there were vice-president more than members and secretary. More than member was separated by experience; they were two pairs of working effectiveness; up to 15 years more than lower 5 years and up to 15 years more than 5-10 years.

There were two characteristics of production in studying: the pieces of local textile and product development. In distribution, there were retail sales, whole sales, cash sales and credit sales in community market, province and other provinces.

The research revealed the following problems: There are currently not enough markets in which to sell local textile products; lack working capital to buy raw materials and they also are unhealthy. The findings of the study suggest that it is necessary to obtain further support, increase marketing and extend the channel of distribution of students in school and new generations in the 30-40 years group to join in weaving group.

Keywords: Management Administration under Sufficiency Economic Principle, Production, Costs and returns and the opinions of the member.

1. บทนำ

วิสาหกิจชุมชนมีความเป็นมาสรุปจาก แนวความคิดของรัฐบาล เอกสารทางวิชาการของนักวิชาการแนวความคิดกับดวง นักพัฒนา คือ กิจกรรมที่คนในชุมชนเป็นเจ้าของของกิจกรรมการผลิตสินค้า ตามภูมิปัญญาตนเอง ซึ่งไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ภาษาอังกฤษเรียกว่า Small and micro community enterprise มีคำย่อว่า “SMCE” พึ่งพาตนเอง มีความหมายว่า การประกอบการเพื่อการจัดการ ทุนของชุมชน อย่างสร้างสรรค์เพื่อการพึ่งตนเอง ซึ่งไม่ได้หมายถึงตัวเงินอย่างเดียวยังรวมไปถึงทรัพยากร ผลผลิตความรู้ภูมิปัญญา ทุนทางวัฒนธรรม ทุนทางสังคมที่ร้อยรัดผู้คนให้อยู่ร่วมกันเป็นชุมชนเป็นพี่เป็นน้องและไว้วางใจกัน [1]

วิสาหกิจชุมชนมีความสำคัญ โดยองค์ประกอบ 7 ประการ ได้แก่ 1. ชุมชนเป็นเจ้าของและดำเนินการ ไม่ใช่เป็นลูกจ้าง 2. ผลผลิตมาจากกระบวนการในชุมชน 3. ริเริ่มสร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมของชุมชน ไม่ใช่เลียนแบบคนอื่น 4. มีฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับภูมิปัญญาสากล 5. มีการดำเนินการแบบบูรณาการเชื่อมโยงกิจกรรมอื่นๆ อย่างมีระบบ ให้ลดการซื้อใช้จากที่อื่นให้ได้ **เศษหนึ่งส่วนสี่** ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 6. มีกระบวนการเรียนรู้เป็นหัวใจ วิสาหกิจชุมชนเกิดและมีความสำเร็จได้ด้วย 7. มีการพึ่งพาตนเองเป็นเป้าหมาย มีการเรียนรู้สามารถผลิตสินค้าและขายให้ได้ ไม่เป็นหนี้เป็นสิน [2]

ปัญหาของวิสาหกิจชุมชน คือ ผลิตสินค้าแล้วขายไม่ได้ ไม่มีตลาดรองรับ กิจกรรมขาดทุน ต้นทุนวัตถุดิบสูง คนในชุมชนไม่เข้าใจบทบาทของหลักของวิสาหกิจชุมชน ในการผลิตสินค้าตั้งแต่ต้น ว่าทำเพื่อกินเพื่อใช้ ตอบสนองของตนเอง ชุมชน ท้องถิ่นเป็นอันดับแรก โดยไม่คำนึงถึงสินค้าตนเองมีคุณภาพทางรัฐฝึกให้ “ทำอย่างไร” (เทคนิค วิธีการ สูตรสำเร็จ) แต่ไม่ได้เริ่มต้นด้วยคำถามว่า

“ทำไปทำไม” โดยถูกทำให้คิดเองง่าย ๆ ว่าทำแล้วรวยจึงต้องเกิดปัญหา [3]

เศรษฐกิจพอเพียงจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่ทำให้ชุมชนอยู่รอดนั่นคือ ระบบเศรษฐกิจชุมชนที่มีปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นฐาน เป็นระบบที่เชื่อมโยงกิจกรรมต่าง ๆ ในวิถีชุมชนเข้าด้วยกัน กิจกรรมเหล่านี้เกิดมาจากการเรียนรู้ การประมวลข้อมูลที่สำรวจวิจัยและสังเคราะห์ร่วมกันของชุมชนก่อให้เกิดกิจกรรมนำทุนของชุมชน ทั้งทรัพยากร ความรู้ภูมิปัญญา สันททรัพย์ต่าง ๆ มาแปรให้เป็นทุนชีวิตไม่ใช่เงินอย่างเดียว เป็นกิจกรรมให้เกื้อกูลกัน(Cluster) เกิดผลเป็นทวีคูณ (Synergy) กิจกรรมเหล่านี้คือการประกอบการของชุมชนที่เรียกกันว่าวิสาหกิจชุมชน [4]

ความเป็นมาของผ้าลายเกล็ดเต่าเริ่มจากคุณยายทองสี จันโพนงาม ซึ่งย้ายถิ่นฐานจากจังหวัดร้อยเอ็ดมาอาศัยในหมู่บ้านคุด หมู่ที่12 ตำบลสามขา อำเภอกุฉินารายณ์ ได้นำเทคนิคการทอผ้าลายเกล็ดเต่าซึ่งเป็นลายที่สวยงามมาเผยแพร่ จึงเป็นจุดเริ่มต้นให้คุณยายในหมู่บ้านสามขา เกิดความสนใจรวมกลุ่มกันได้ 4 คน คือ คุณยายทองคุด คุณยายทองมี คุดคุณยายยัน แสน สำราญ คุณยายทองมา ภูมิภาค และประชาชนนิยมสวมใส่เสื้อผ้าลายเกล็ดเต่ามากขึ้น ต่อมาผู้ที่บุกเบิกกลุ่มทอผ้าคือ คุณยายฉลวย รัศมี คุณยายอ้วน สกุลเดช คุณยายทองอินทร์ ตาลศรี จนถึงปี 2535 นางเทวี ตาลศรี ได้สืบสานต่อและวิวัฒนาการ การทอผ้าห่มผ้าลายเกล็ดเต่าและผ้าตัดเสื้อจึงทำให้ คุณอภิวดี แก้วหานาม หัวหน้าสถานีอนามัย บ้านสามขา ได้นำผ้าลายเกล็ดเต่าไปตัดชุดสวมใส่ในปี 2542 เป็นที่กล่าวขานว่าสวยงามมาก คุณนำใจ อุทรักษ พัฒนาการ ผู้รับผิดชอบพื้นที่ชุมชนสามขา จึงได้ส่งเสริมการทอผ้าลายเกล็ดเต่าคุณนำใจ อุทรักษ พัฒนาการ ผู้รับผิดชอบพื้นที่ชุมชนสามขา จึงได้ส่งเสริมการทอผ้าลายเกล็ดเต่าของกลุ่มสตรีเพื่อเป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้หลังฤดูทำนาและทำนาคครุฑ ศรีบุญเรือง นายอำเภอกุฉินารายณ์ ได้สวมใส่เสื้อผ้าลายเกล็ดเต่าในงานราตรีผ้าไหม12 สิงหาคม 2542งานวันครูที่หอประชุมโรงเรียน และวันครูของกลุ่มสตรีเพื่อเป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้หลังฤดูทำนาและทำนาคครุฑ ศรีบุญเรือง นายอำเภอกุฉินารายณ์ ได้สวมใส่เสื้อผ้าลายเกล็ดเต่าในงานราตรีผ้าไหม12 สิงหาคม 2542งานวันครูที่หอประชุมโรงเรียน และวันครูในปี 2543 มีการประชาสัมพันธ์ผ้าลายเกล็ดเต่าให้เป็นที่รู้จัก จึงจัดแสดงและประกวดผ้าลายเกล็ดเต่า ณ พระตำหนักภูพานราชนิเวศน์ จึงเป็นที่ยอมรับผ้าไหมลายเกล็ดเต่าสวยงามแปลกตา สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามกุฎราชกุมาร ทรงได้รับซื้อไว้ สร้างความปิติยินดีแก่ผู้ทอผ้าลายเกล็ดเต่าและเป็นแรงบันดาลใจให้ชาวบ้าน และกำลังใจที่จะฝึกและพัฒนาผ้าลายเกล็ดเต่าให้มีลายสวยงาม เพื่อสนองความต้องการของตลาดมากยิ่งขึ้น [5]

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการ การผลิตสิ่งทอผ้าลายเกล็ดเต่าของวิสาหกิจชุมชนภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียง ในจังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น สถานภาพของสมาชิกได้แก่ อายุ การศึกษา รายได้ อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ ต่อการบริหารจัดการกลุ่มผู้ทอผ้าลายเกล็ดเต่า ในจังหวัดกาฬสินธุ์

3. แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิดการวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

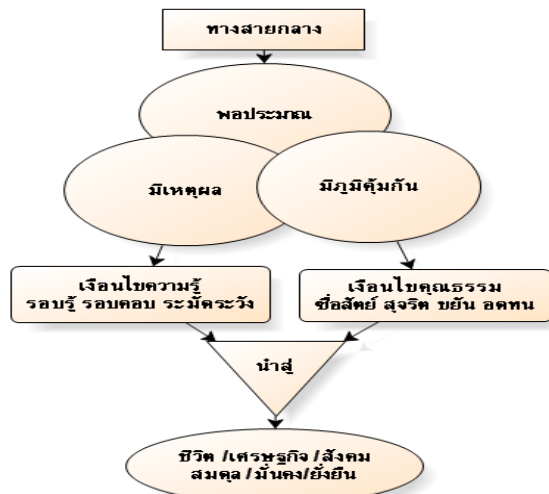
3.1 แนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชน

หลักเกณฑ์การบริหารและการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชนซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง ซึ่งจำนวนหนึ่งอยู่ในระดับที่ไม่พร้อมจะเข้ามาแข่งขันทางการค้า ให้ได้รับการส่งเสริมความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น การสร้างรายได้ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การพัฒนาความสามารถในการจัดการ และพัฒนารูปแบบของวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้ระบบเศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็งสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการ ของหน่วยธุรกิจที่สูงขึ้นซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนอย่างครบวงจรคือ1.ระดับปฐมภูมิ ส่งเสริมการจัดตั้ง การให้ความรู้ การศึกษาวิจัย 2.ระดับสูงขึ้น ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การรักษาคุณภาพ การศึกษาวิจัยเทคโนโลยีและการตลาด การสร้างความเชื่อถือทางธุรกิจและความปลอดภัยแก่ผู้บริโภค การประสานงานแหล่งเงินทุน 3. การส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน รัฐจะให้การสนับสนุนการจัดตั้งการประกอบการ การตลาดความสัมพันธ์และความร่วมมือกันระหว่างเครือข่ายหรือภาคธุรกิจหรืออุตสาหกรรมอื่น เพื่อขยายและสร้างความมั่นคงให้แก่กิจการวิสาหกิจชุมชน [6]

3.2 ทฤษฎีการบริหาร

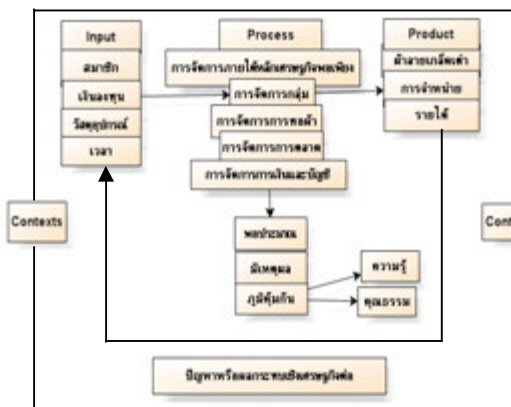
แนวคิดของ LybdaU Urwick & Luther Gulick ทั้งสองคนเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย(Columbia University) เป็นผู้บริหารองค์การธุรกิจเอกชนหลายแห่งซึ่งได้นำทฤษฎีแบบดั้งเดิมจากแนวคิดของ Taylor, Fayol, Mooney มาแนะนำเพิ่มเติม คือ การพยากรณ์ (Forecasting)การสร้างความร่วมมือ(Coordination) การบังคับบัญชา(Command)การอำนวยความสะดวก(Directing) และการดูแล (Supervising)ซึ่ง Fayolได้กำหนดการบังคับบัญชาเป็นหน้าที่เดียว ๆ แต่ Urwick ได้มองฐานะของหลักการจัดการ ส่วนหน้าที่ย่อยการควบคุม (Controlling Sub function) คือ การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การคัดเลือก (Selection) การจัดวางในตำแหน่งที่เหมาะสม (Placing) และวินัย(Disciplining)และUrwick ได้เสนอแนวคิดใหม่ในหนังสือ “Science of Administration” หรือศาสตร์การบริหารได้กล่าวถึง “POSDCORB” ดังนี้ Planning-P (การวางแผน) Organizing-O (การจัดองค์การ) Staffing-S (การจัดคนเข้าทำงาน) Directing –D (การนำการ) Coordinating –C (การประสานงาน) Reporting-R (การรายงาน)Budgeting-B (การงบประมาณ) [7]

3.3 ทฤษฎีปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

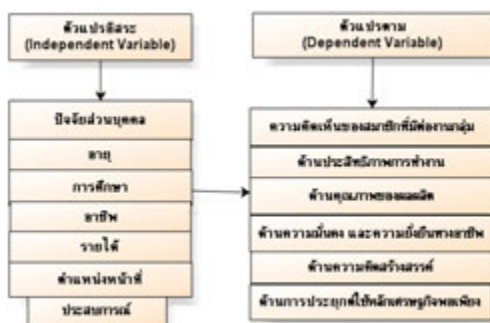

รูปที่ 1 แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3 ท่วง 2 เงื่อนไข
 ที่มา กรมส่งเสริมสหกรณ์ [8]

3.4 กรอบแนวความคิดการวิจัย

รูปที่ 2 กรอบแนวความคิดระดับกลุ่มทอผ้า (เชิงคุณภาพ)

รูปที่ 3 กรอบแนวความคิดระดับสมาชิกผู้ทอผ้า (เชิงปริมาณ)

3.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.5.1 งานวิจัยในประเทศ

ราชันย์ วงษ์ทวี [9] ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตผ้าไหมทอมือในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตผ้าไหมทอมือ พิจารณาด้านสภาพทั่วไป 4 ด้าน สรุปปัจจัยด้านจำนวนสมาชิกที่มีผลต่อการบริหารโดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิก 91 คนขึ้นไป 30-60 คน 61-90 คนและ ต่ำกว่า 30 คน ส่วนปัจจัยด้านรายได้ของกลุ่มที่มีผลต่อการบริหารงานกลุ่ม คือกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท 5,000 บาท 15,001 - 25,000 บาท และน้อยกว่า 5,000 บาท ส่วนปัจจัยด้านเงินทุนของกลุ่ม คือ กลุ่มที่มีเงินทุนมากกว่า 300,000 บาท 200,001-300,000 บาท 100,001-200,000 บาท และต่ำกว่า 100,000 บาท และปัจจัยด้านระยะเวลาในการจัดตั้งกลุ่มคือ 4-6 ปี มากกว่า 9 ปีขึ้นไป 7-9 ปีและ 1-3 ปีตามลำดับ

มณฑนา ข้าหาญ [10] ศึกษาการศึกษาระบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนท้องถิ่นหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล พบว่าการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนท้องถิ่นแบบชาวบ้านหรืออุตสาหกรรมภายในครอบครัวโดย 1) เนื้อหาที่บริหารและจัดการเป็นวิธีการปฏิบัติที่เคยสืบต่อมาจากบรรพบุรุษและผู้ผลิตได้ดำเนินงานตามวิธีการเคยปฏิบัติมานั้นอย่างเป็นระบบคล้ายกับระบบการจัดการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ในระบบสากล 2) วิธีการจัดการโดยผู้ผลิตจะดำเนินการด้วยตนเองเน้นในรายละเอียดวิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ 3) เงินทุน การจัดการคน วิถีปฏิบัติและตลาดปฏิบัติโดยสังเกตจากกลุ่มปฏิบัติงานที่มีอยู่ในขณะนั้น

สมเกียรติ ศิลสุทธิ์และคณะ [11] ศึกษา การพัฒนาระบบการจัดการเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงแพะนม พบว่า การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ ได้แก่ด้านการบริหารจัดการองค์กร ควรมีหลักยึด 7 ประการคือ บริหารในรูปแบบคณะกรรมการ เสียสละ มีความซื่อสัตย์และสร้างระบบการเงินเลือกคนที่เหมาะสมกับงานและสร้างทีมงาน ทุ่มเทการทำงานและเรียนรู้ สร้างโอกาสให้สมาชิกและมีกระบวนการสร้างคนรุ่นใหม่ และมีจิตสำนึกสร้างแรงจูงใจควบคู่กับกฎระเบียบ ด้านการกำหนดมาตรฐาน เกษตรกรให้

สหัส พลนิล [12] ศึกษาแนวทางการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสู่ความยั่งยืน พบว่า ด้านการบริหารกลุ่มการบริหารเงินทุน บริหารการตลาด บริหารการผลิต ตามแนว LIST_AC to Sustainability of SMCEs Approach ดังนี้ L : Leader การพัฒนาผู้นำซึ่งเป็นประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชน I : Institutional การได้รับความร่วมมือจากภาคีพัฒนา S : Activity Supporting การสนับสนุนกิจกรรมการดำเนินงานของกลุ่ม T : Transfer to Knowledge การสร้างทายาทสืบทอดความรู้ของกลุ่ม A : Administrationการบริหารกลุ่มวิสาหกิจชุมชนใช้หลัก 4 ด้านผลิตภัณฑ์ การตลาด บริหารกลุ่ม บริหารเงินทุน C : Capital การพัฒนาทุน มีแรงงานการผลิตที่มีความรู้ภูมิปัญญาในการผลิตที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ

3.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

TOM McBride [13] ศึกษาการใช้กลไกการบริหารจัดการโครงการในการพัฒนาซอฟต์แวร์และความสัมพันธ์กับองค์กรทางไกลสืบสวนเชิงประจักษ์ พบว่า ผู้บริหารจัดการไม่ใช้กลไกที่จะ

นำมาบริหารจัดการแต่ใช้กลไกหลาย ๆ ทางมาควบคุมผลการปฏิบัติงานในการประสานงานได้หลากหลายมากขึ้นโครงการแรกที่ใช้ในการตรวจสอบคือโครงการลูกจ้างซึ่งพบปัญหาในด้านต่าง ๆ คือ การควบคุมในด้านงบประมาณและเวลา ที่ไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของทีมงานโดยใช้แผนโครงการที่แตกต่างกันที่ความสำคัญจะอยู่การควบคุมการใช้แผนนั้นโดยมีกลไกการประสานงานแสดงประเภทต่าง ๆ ของ Dependencies ระหว่างกิจกรรมการพัฒนาซอฟต์แวร์

Pietro Romano และ Andrea Vinelli [14] ศึกษาการจัดการห่วงโซ่อุปทาน (SCM) เป็นกรณีศึกษาการดำเนินงานใน Morzotto สิ่งทอและ บริษัท อิตาลีที่มีความสำคัญเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายและความสัมพันธ์ของห่วงโซ่อุปทาน การศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติที่มีคุณภาพในสองชนิดที่แตกต่างกันของเครือข่ายการจัดการที่ Marzotto อีกวิธีหนึ่ง คือ การจัดการโดยใช้วิธีการจัดหาแบบดั้งเดิมของลูกค้าและอื่นๆ ที่กว้างขึ้นและเพิ่มความร่วมมือในกรณีหลัง พบว่าการจัดหาเครือข่ายและการพัฒนาความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคขั้นสุดท้ายในแง่ของคุณภาพผ่านข้อกำหนดของทุนและผู้ร่วมในการจัดการคุณภาพของการปฏิบัติตาม

4. วิธีการดำเนินงาน

ประชากร คือวิสาหกิจชุมชนผู้ทอผ้าลายเกล็ดเต่า จำนวน 11 กลุ่ม และสมาชิก 147 คน (จากการสำรวจ 2 เมษายน 2553)

กลุ่มตัวอย่าง คือกลุ่มผู้ทอผ้าลายเกล็ดเต่า 11 กลุ่มรวมสมาชิก 147 คนโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) เลือกทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ทั้งแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended Questionnaires) และ แบบปลายเปิด (Open-ended Questionnaires) โดยมีแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ชุด คือ 1.สภาพทั่วไปและด้านการบริหารจัดการของกลุ่ม 2. ข้อมูลทั่วไปการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นในการบริหารจัดการกลุ่ม (Rating Scale)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ 1.สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 2.สถิติที่ใช้ทดสอบคุณภาพเครื่องมือ คือ 2.1 การทดสอบความเที่ยง (Index of Concordance) หรือเรียกว่า IOC 2.2 การทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability Test) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค Cronbach 3. สถิติทดสอบสมมติฐาน 3.1 F-Test (One-Way ANOVA) 3.2 หาค่านัยสำคัญ (P-value) ที่ 0.05 โดยการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ของ LSD โดยวิธี Post Hoc หาค่าโดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ กำหนดน้ำหนักระดับความคิดเห็นดังนี้มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ดำเนินตามขั้นตอน นำแบบสอบถามจากคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดสอบความเที่ยงตรงตามวัตถุประสงค์โดยวิธี IOC ของข้อคำถามมากกว่า 0.5 ทุกข้อปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามนำไปทดลองใช้ (Try-out) บุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 30 คนและนำฉบับแก้ไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน นำแบบสอบถามที่แก้ไขไปทดสอบกับกลุ่มผู้ทอผ้าที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย 30 คน แล้วหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นไม่น้อยกว่า 0.75 เมื่อวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) วิธีของ ครอนบาค Cronbach ได้เท่ากับ 0.9047 ซึ่งมากกว่า 0.75 และนำข้อมูลจริงจากสมาชิก 147 คน ได้ค่าแอลฟา (Alpha) รวม 5 ด้าน เท่ากับ 0.9053

ขั้นตอนในการวิจัย 1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey) ออกสัมภาษณ์กลุ่มผู้ทอผ้าลายเกล็ดเต่าก่อน (Pretest) นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถาม 2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ศึกษาเอกสาร วารสาร ตำรา Internet เกี่ยวกับการผลิตสิ่งทอผ้าลายผ้าเกล็ดเต่า การจัดการกลุ่มภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 1. ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มผู้ทอผ้าเกล็ดจากพัฒนาชุมชนจังหวัด 2. ออกสำรวจตามข้อมูล 11 กลุ่ม สมาชิก 147 คน และได้ประชุมนัดหมายกลุ่ม ผู้ทอผ้าลายเกล็ดเต่าเพื่อสัมภาษณ์ 1 สัปดาห์/กลุ่ม 2. สัมภาษณ์ด้วยตนเองใช้แบบสอบถามประธานและรองประธานกลุ่ม จำนวน 11 คน ให้ผู้ช่วยนักวิจัยสัมภาษณ์ สมาชิก จำนวน 147 คน ใช้เวลาเก็บข้อมูล 2-3 วัน/กลุ่มซึ่งเก็บข้อมูล ช่วง เสาร์-อาทิตย์ ระยะเวลาการเก็บข้อมูลใน 15 ธันวาคม 2553 ถึง 15 มีนาคม 2554 3. บันทึกภาพเกี่ยวกับกลุ่ม

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล 1. การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative analysis) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ของกลุ่มผู้ผลิตสิ่งทอผ้าลายเกล็ดเต่า 2. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis) วิเคราะห์ข้อมูลวิธีทางสถิติ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งแสดงในรูปบทความวิเคราะห์ตารางแจกแจงความถี่ 3. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative analysis) ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกผู้ทอผ้าลายเกล็ดเต่า โดยวิธีทางสถิติ F-test (One-Way ANOVA) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการวิเคราะห์ข้อมูล 4. วิเคราะห์ทางการเงิน อัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin Ratio) เพื่อวัดความสามารถในการทำกำไร

5. ผลการศึกษา

5.1 ผลการศึกษาระดับกลุ่ม

5.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการจัดตั้งกลุ่ม ไม่เป็นทางการ ในช่วงปี 2507-2538 โดยชาวบ้านตั้งกลุ่มกันเอง 5-10 คนอายุสมาชิกตั้งแต่ 11-17 ปี โดยใช้วัตถุดิบจากภูมิปัญญาจากการปลูกฝ้ายและเลี้ยงไหมเอง นำมาย้อมสีธรรมชาติ จาก ผล ใบ เปลือกไม้ โดยสืบทอดจากบรรพบุรุษต่อมาปี 2539 หน่วยงานราชการได้ให้การสนับสนุนปี 2540-2544 จัดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชนเป็นทางการโดยสมาชิกนำเงินมาลงทุน 100 บาท/คน/ปี 2545-2551 มีการพัฒนากลุ่มทอผ้าเพื่อให้มีรายได้ตลอดปีบางกลุ่มได้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์และบางกลุ่มได้ยืมเงินจากอุตสาหกรรมภาค 5 ขอนแก่น และได้การสนับสนุนทุนโครงการวิสาหกิจชุมชนหมู่บ้าน (Small Middle Large : SML) เพื่อสนับสนุนการแปรรูปผ้าทำให้กลุ่มมีกำไรและแบ่งสรรกำไร เป็น 3 ส่วน 1.ปันผลสมาชิก 2.จัดสรรไว้เป็นทุนสำรอง 3. จัดสรรไว้ซื้อด้าย (วัตถุดิบทอผ้า) ให้สมาชิกระยะเวลาตั้งกลุ่ม 10-14 ปี ปัจจุบันเงินทุนหมุนเวียน 32,000-100,000 บาท

5.1.2 การบริหารจัดการกลุ่มภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียง

การวางแผน มีการประชุมเพื่อวางแผน 1-3 ครั้ง/เดือน แต่งตั้งคณะกรรมการโดยการเลือกตั้ง โดยการยกมือ (Vot) ด้าน **การทอผ้า**เมื่อมี ใบสั่งทอ(Order) ด้าน**การเงิน** ให้เช็คเงินออมเงินกู้ และจัดซื้อด้าย(วัตถุดิบทอผ้า)ไม่เกิน 10,000 บาท ด้าน**ธุรการ** ให้มี เลขานุการจัดทำโครงการของงบประมาณในการทอผ้าและพิมพ์ หนังสือรับ-ส่งติดต่อหน่วยงานอื่น ด้าน**การตลาด** ประชุมแจกใบสั่งทอ (Order)จากหน่วยงานราชการและขายผลิตภัณฑ์ผ้าที่ตลาด OTOP และตลาดอื่น ๆ การใช้**ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม** ใช้วัสดุอุปกรณ์ธรรมชาติ จากไม้ไผ่ ปอกล้วยและหมอนเลี้ยงไหม ย้อมสีธรรมชาติจาก เปลือก ใบ ผล ของต้นไม้ **แผนพอประมาณ** มีเงินน้อยลงทุนน้อย มีมากลงทุนมาก คำนวณต้นทุน ค่าแรงให้มีความสมดุลกับกำไร ขายผลิตภัณฑ์และด้ายในราคาสูง **แผนเหตุผล** วางแผนร่วมกันแบบพี่แบบน้อง ไม่เอาเปรียบลูกค้า ทำประกันชีวิต ให้สมาชิกที่ซื้ราภาพ ช่วยเหลือสมาชิกที่มีปัญหา **แผนภูมิคุ้มกัน** พร้อมทั้งจะเผชิญเมื่อมีต้นทุนสูงกำไรต่ำ ถ้าไม่มีใบสั่งทอ (Order) ทำกิจกรรมอื่นสร้างรายได้แทนเช่น ทำบายศรีสู่ขวัญและทำบุญอินทรี **แผนความรู้** สนับสนุนให้โรงเรียนจัดหลักสูตรผ้าลายเอกลักษณ์และ จัดตารางสอนนักเรียนในชุมชน **แผนคุณธรรม** แจ้งที่ประชุมข้อสัตย์ ต่อตนเองและเพื่อนในกลุ่ม เกี่ยวกับเรื่องเงินจากการขายผ้าให้เงิน บันทึกรับบัญชีทุกครั้งที่มีการขาย อดทนต่อความยากจน เอื้อเฟื้อต่อกันและพากเพียรในการทอผ้า

การจัดโครงสร้างตามหน้าที่ มีการแต่งตั้งและทำ โครงสร้างคณะกรรมการ โดยเรียงจากความสำคัญ จากประธาน รองประธาน เลขานุการ เภรณิก ผู้ทอผ้า คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ เช่น ผู้ช่วยเลขานุการ ฝ่ายการตลาด ฝ่ายตรวจสอบผลิตภัณฑ์ ฝ่ายปฏิคม ฝ่ายศาสนา **พอประมาณในหน้าที่** รับผิดชอบหน้าที่ตนเองไม่ทอดทิ้ง หน้าที่ แบ่งหน้าที่กันตามใบสั่งทอ(Order) ทอผ้าให้มีคุณภาพและไม่เอาเปรียบลูกค้า **เหตุผลในหน้าที่** ทอผ้าไม่เร่งตนเอง **ภูมิคุ้มกันในหน้าที่** พร้อมทั้งจะเผชิญเมื่อขายผ้าในหูกนั้นไม่ได้จะขายในราคาทุน ทอตามใบสั่งทอ (Order) ตามเศรษฐกิจขึ้น-ลงเพื่อป้องกันการขาดทุน **ความรู้ในหน้าที่** นำภูมิปัญญาในการทอผ้าไปสอนนักเรียนในโรงเรียน ไม่คิดค่าตอบแทน ทุกปี/เทอม**คุณธรรมในหน้าที่** ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ รักกันทอผ้าในทุกเดียวกัน เสียสละประธานไม่เอาเปรียบสมาชิก ไม่ว่าจะขาดทุนหรือได้กำไรแบ่งเท่ากัน

การจัดหาสมาชิก สรรหา แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือก เข้าเป็นสมาชิก โดยคัดคน (เสาะหาคน)โดยปากต่อปากและเสียงตามสาย เรียกผู้ทอผ้าเก่ง ชี้แจงการฟื้นฟูวัฒนธรรมปัญญามุมชน **รับสมัคร** ผู้ที่สนใจให้นำอุปกรณ์ที่มีอยู่ตั้งแต่ ย่า ยาย แม่ มาลงทุนและนำเงินลงทุน 100 บาท/คน เป็นสมาชิกแล้วไม่ให้ถอนหุ้น ปัจจุบันมี บัตรรับสมัคร (ใบสมัคร) **คำตอบแทน จัดสรรกำไร** 3 ส่วน คือ1.ปันผลตามหุ้นสมาชิก 2.สำรองเพื่อออมในกองทุน3. สำรองซื้อด้าย **จ่ายค่าจ้างทอ** จ่ายตามงานที่สมาชิกมาทอผ้า **ถ้าไม่มีปันผล** คิดกำไรจากการขายผ้าให้สมาชิกร้อยละ70 **สวัสดิการ** ลีนปีแจกด้าย (วัตถุดิบ) ให้สมาชิกทอใช้เอง ซื้อผ้าเช็ดตัว ผลิตภัณฑ์ที่เหลือจากการขาย จับฉลากในวันปีใหม่และนำเงินที่หมุนเวียนให้สมาชิกยืมเป็นค่า ชำระหนี้ ๕. ก. ส. รักษาพยาบาล ค่าการศึกษาบุตร คิดดอกเบี้ยร้อยละ50 สต. **พอประมาณในการจัดหาสมาชิก** ไม่ให้จ่ายค่าสมัครให้จ่ายค่าหุ้น 100 บาท/คน **เหตุผลในการจัดหาสมาชิก** จะช่วยเหลือกันทุกหน้าที่ พยายามไม่ให้สมาชิกออกจากกลุ่ม **ภูมิคุ้มกันในการจัดหาสมาชิก** เมื่อ

เจอปัญหาขาดทุนจะลงทุนซื้อด้ายให้สมาชิกไปทอก่อนแล้วนำขายที่ กลุ่มหักต้นทุนกำไรให้กับสมาชิก ผักทอขายใหม่ตามความต้องการลูกค้า **ความรู้ในการจัดหา** ส่งสมาชิกฝึกทอผ้าลายเอกลักษณ์แล้วนำมาประยุกต์ทอให้มีลายแตกต่างจากเดิมอย่างต่อเนื่องเพื่อสอนนักเรียน และคนรุ่นใหม่ **คุณธรรมในการจัดหาสมาชิก** พยายามให้เกิดความสามัคคี ใช้สตออยู่ร่วมกันไม่ให้แตกแยก

การอำนวยความสะดวก **จงใจสมาชิก**ให้เบิกเงินไปใช้ล่วงหน้า 2,000 บาท/หูก **ตัดสินใจตามมติ**ที่ประชุม **ประสานงาน** ภายใน ที่ประชุม เสียงตามสาย ภายนอกหนังสือราชการ **หมอบหมายงาน** มี 3 ลักษณะ จากบนลงล่าง มอบตามหน้าที่ และ เรียกประชุม เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วม **สั่งงาน** ด้วยวาจา **ความเป็นผู้นำ** ชี้แนะกระตุ้นให้ทอผ้าเวลาว่างจากงานนา(ฤดูการทำนา) เพื่อเป็นรายได้เสริม **พอประมาณในการอำนวยความสะดวก** บอกกล่าวกันแบบกัลยาณมิตรฉันพี่น้อง ไม่ให้แตกแยก **เหตุผลในการอำนวยความสะดวก** ไม่เสียงดัง ไม่ใช้อารมณ์ฉุนเฉียว เมื่อมีการขัดแย้งต้องยับยั้งอารมณ์ **ภูมิคุ้มกันในการอำนวยความสะดวก** ให้รักกันในกลุ่มด้วยความยั่งยืนโดยพยายามให้ งานอย่างนุ่มนวลแจกจ่ายงานทั่วถึง ปรับตัวเข้าหากันทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข **ความรู้ในการอำนวยความสะดวก** มีคำสั่งให้ฝึกอบรมการทอผ้าให้กลุ่มเครือข่ายอื่น **คุณธรรมในการอำนวยความสะดวก** ซื่อสัตย์ต่อคำสั่งของประธาน คณะกรรมการและสมาชิกด้วยกันเมื่อมีการขัดแย้งให้มีการลอมขอมและชี้แจง หมั่นให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

การควบคุม บันทึกบัญชีรับ-จ่ายประจำวัน นำเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ทะเบียนคุมหุ้น ทะเบียนคุมผลิตภัณฑ์ ทะเบียนคุมด้าย(วัตถุดิบ)แจกสมาชิก ทะเบียนลงเวลาสมาชิกทอผ้ากำหนดให้ทอผ้าให้ทันตามที่ถูกคำสั่ง ตรวจสอบคุณภาพผ้า โดยดูเนื้อผ้าให้แน่นหนา สีสวยเรียบ ลายผ้า ต่อด้ายทอให้เนียน สีไม่ตก ย้อมสีธรรมชาติให้สีไม่ดำด้า กำหนดทอครั้งละ 3 หูก ๆ 35 เมตรทะเบียนคุมใบสั่งทอ(Order) **พอประมาณในการควบคุม** ควบคุมเวลาให้ทันพอดี ไม่ลงทุนเกินตนเอง **เหตุผลในการควบคุม** คำนึงถึงสุขภาพสมาชิก ให้ทุกคนสามารถที่จะทอและแปรรูปผ้าได้ถึงแม้ว่าใบสั่ง(Order)จะลดลง **ภูมิคุ้มกันในการควบคุม** ถึงแม้สมาชิกจะซื้ราภาพแต่จะศึกษาการทอผ้าลายใหม่ ๆ นำสอนสมาชิกอายุน้อย **ความรู้ในการควบคุม** จัดตารางสอนสมาชิกใหม่และนักเรียนในชุมชนและนำเทคนิคการทอผ้าจากการศึกษาดูงานมาประยุกต์ทอขาย **คุณธรรมในการควบคุม** ใช้สติควบคุมตนเอง พากเพียรทอผ้าให้มีคุณภาพให้กลุ่มมีความยั่งยืน

5.1.3 การปฏิบัติตนในครอบครัวภายใต้เศรษฐกิจพอเพียง ทอผ้าหลากหลายชนิดไม่ให้ขาดแต่ไม่ค้างคลังผ้า(สต็อก) ทารายได้อยู่เสมอเมื่อว่างจากงานฤดูทำนา ช่วยเหลือชุมชน ทำงานที่ไม่ผิดกฎหมาย ไม่ดื่มสุรายาเมา ไม่เที่ยวกลางคืน ไม่ซื้อของเงินผ่อน รักษาศีล5 ในวันพระ ถือศีล 8 ถือประเพณีของชุมชน คือ ถือ ยี่สิบสอง ครองสิบสี่ ยี่สิบเอ็ดครองเกียง ยี่สิบเอ็ดครองหลัก (ทำบุญตามจารีตประเพณีจากคนเฒ่าคนแก่และปฏิบัติตามการปกครองของผู้นำชุมชน) พัฒนาการทอผ้า สืบทอดการทอผ้าจากบรรพบุรุษมาประยุกต์และคิดค้นด้วยตนเอง พัฒนาลายโบราณจากภูมิปัญญาให้มีสีสันให้เกิดลายแปลกใหม่ตามความต้องการของลูกค้าให้ยาวนาน **สาเหตุที่ทอผ้า** เพราะทางการสนับสนุนและทอตามประเพณีสืบทอดจากบรรพบุรุษ ลักษณะของผลิตภัณฑ์ **ระดับคุณภาพ** เนื้อผ้าแน่นหนา **รูปร่างลักษณะผ้า** สีสันสวยงาม ออกแบบดูเส้นด้ายและพิมพ์ ราคาและวิธีการขาย ส่งและปลีกราคาเท่ากันจาก 70-120 บาท ขายสด 70-85บาท/เมตร ขายเชื่อ 90-120 บาท แห่ลงจำหน่าย

หนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล (OTOP) ลูกค้าสั่ง (Order) ทางโทรศัพท์/ มาสั่งด้วยตนเอง

5.1.4 ผลการลงทุน พบว่าอัตราส่วนกำไรสุทธิ ส่วนใหญ่กลุ่มทอผ้าเกล็ดเต่าพื้นเมืองลายปักบ้านโนนทันเท่ากับ 70.23 % รองลงมากลุ่มผู้ทอผ้าพื้นเมืองผ้าเกล็ดเต่าราชวัตรบ้านเหล่ากลาง เท่ากับ 62.73 % กลุ่มสตรีทอผ้าลายเกล็ดเต่าบ้านโจด เท่ากับ 43.78 % กลุ่มสตรีทอผ้าพื้นเมืองลายผ้าเกล็ดเต่าบ้านกลางหมื่น เท่ากับ 41.06 % กลุ่มผ้าฝ้ายทอมือลายเกล็ดเต่าบ้านโคกล่าม เท่ากับ 38.50 % กลุ่มแม่บ้านผู้ทอผ้าเกล็ดเต่าบ้านนาจารย์ เท่ากับ 32.14 % กลุ่มผู้ผลิตทอผ้าลายเกล็ดเต่าตำบลสามขา หมู่ที่ 3 เท่ากับ 26.45 % กลุ่มทอผ้าและแปรรูปผ้าพื้นเมืองผ้าเกล็ดเต่าบ้านโนนนคร เท่ากับ 25.14 % กลุ่มสตรีทอผ้าพื้นเมืองบ้านหนองกลางโคก เท่ากับ 19.67 % กลุ่มผู้ทอผ้าลายเกล็ดเต่า ตำบลสามขา หมู่ที่ 15 เท่ากับ 17.65 % กลุ่มพัฒนาอาชีพทอผ้าลายเกล็ดเต่า(กลุ่มเพลงฝ้าย)เท่ากับ 12.22 % และ เฉลี่ย ($\bar{X}$) รวม เท่ากับ 31.92 % ซึ่งมองเห็นได้ว่ากลุ่มมีความสามารถในการวางแผนนโยบายการขาย และการควบคุมค่าใช้จ่ายได้พอสมควร

5.1.5 ปัญหาด้านการทอผ้าสมาชิกผู้ทอชาวภาพ ด้าย (วัตถุดิบ)ไม่ตรงสีตามที่ลูกค้าต้องการ อุปสรรคไม่เพียงพอ ด้ายทอ (วัตถุดิบ)ต้นทุนสูงราคาไม่มาตรฐาน ขาดเทคนิคการทอผ้าที่ทันสมัย ขาดเทคนิคการแปรรูปผ้าบริเวณศูนย์ทอผ้าแคบไม่เพียงพอสำหรับสมาชิก เงินทุนมีน้อย **ด้านการตลาด** ตลาดรองรับไม่แน่นอน ขายยากเพราะขาดการพัฒนาผ้าลายผ้า ลูกค้าไม่มารับที่สั่ง(Order)

5.1.6 ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการบริหารจัดการ สรุปความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการบริหารจัดการของกลุ่ม 5 ประเด็นใหญ่ ด้านประสิทธิภาพการทำงาน ด้านคุณภาพของผลผลิต ด้านความมั่นคง และความยั่งยืนทางอาชีพ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านระยุคดีใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยรวม กลุ่มที่ 1 ($\bar{X}=3.96 \pm 0.565$) กลุ่มที่ 2 ($\bar{X}=4.29 \pm 0.339$) กลุ่มที่ 3 ($\bar{X}=3.60 \pm 0.540$) กลุ่มที่ 4 ($\bar{X}=4.18 \pm 0.451$) กลุ่มที่ 5 ($\bar{X}=4.14 \pm 0.519$) กลุ่มที่ 6 ($\bar{X}=4.22 \pm 0.380$) กลุ่มที่ 7 ($\bar{X}=3.70 \pm 0.690$) กลุ่มที่ 8 ($\bar{X}=3.59 \pm 0.569$) กลุ่มที่ 9 ($\bar{X}=4.46 \pm 0.367$) กลุ่มที่ 10 ($\bar{X}=3.91 \pm 0.427$) กลุ่มที่ 11 ($\bar{X}=3.50 \pm 0.279$) เฉลี่ย 11 กลุ่ม โดยรวม ($\bar{X}=3.96 \pm 0.466$)

5.2 ผลการศึกษาระดับสมาชิก

5.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิก ส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง อายุ 50 ปีขึ้นไป การศึกษา ประถมศึกษา อาชีพหลัก ทำนา-ทำไร่ รายได้เฉลี่ย/ปี 10,001-50,000 บาท **ประสบการณ์** มากกว่า 15 ปีขึ้นไป

5.2.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของสถานภาพสมาชิก ที่มีต่อการจัดการกลุ่ม ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านประสิทธิภาพการทำงาน ด้านคุณภาพของผลผลิต ด้านความมั่นคงและความยั่งยืนทางอาชีพ ด้านความคิดสร้างสรรค์และด้านการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยนำมาเปรียบเทียบ F-Test (One-Way ANOVA) กำหนดนัยสำคัญ 0.05 พบว่า การเปรียบเทียบ จำแนกตาม อายุ การศึกษา รายได้ ไม่มีความแตกต่าง จึงไม่นำไปทดสอบ เป็นรายคู่ ส่วน จำแนกตาม อาชีพ พบว่า มีความแตกต่าง ด้านความมั่นคงและความยั่งยืนทางอาชีพ ค่า P ที่ .00 ด้านความคิดสร้างสรรค์ ค่า P ที่ .01 และด้านการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง ค่า P ที่ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้ F-test ของ LSD โดยวิธี Post Hoc Tests พบว่า จำนวน 1 คู่ได้แก่ ผู้มีอาชีพทำนา-ทำไร่ มีความ

คิดเห็น ด้านความมั่นคงและความยั่งยืนทางอาชีพ มากกว่า ผู้ทอผ้า อย่างเดียวและจำนวน 2 คู่ได้แก่ ผู้มีอาชีพทำนา-ทำไร่และค้าขาย มีความคิดเห็นด้านความคิด สร้างสรรค์ มากกว่า ผู้ทอผ้าอย่างเดียว จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ พบว่า มีความแตกต่าง ด้านความคิด สร้างสรรค์ค่า P ที่ .02 ทดสอบพบ จำนวน 2 คู่ได้แก่ รองประธาน และเลขานุการ มีความคิดเห็นด้านความคิด สร้างสรรค์ มากกว่า สมาชิก จำแนกตาม ประสบการณ์ พบว่า มีความแตกต่าง ด้านประสิทธิภาพการทำงาน ค่า P ที่ .01 ทดสอบพบ จำนวน 2 คู่ได้แก่ ประสบการณ์ มากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นด้านประสิทธิภาพ มากกว่า ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปีและ 5-10 ปี

6. การอภิปรายผล

จากการศึกษาการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชนภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียง ของผู้ผลิตสิ่งทอผ้าลายเกล็ดเต่าในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบได้ดังนี้

ด้านการบริหารจัดการของกลุ่ม ประชุมวางแผนแต่งตั้ง คณะกรรมการ จัดสรรเงินเป็นระบบ สร้างเครือข่ายช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน ความเป็นผู้นำ สร้างทีมทอผ้าในทุกเดียวกัน เสียสละทั้ง แรงกาย แรงใจ แรงเงิน แรงทรัพย์ ช่วยงานประเพณีของชุมชน แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ผ้าสืบทอดวัฒนธรรมทอผ้าลายเกล็ดเต่าจาก บรรพบุรุษเพื่อถ่ายทอดคนรุ่นใหม่ เพื่อสร้างภูมิปัญญาทอผ้าที่เข้มแข็ง มีกิจกรรมเกื้อกูลกัน เช่นการทำบายศรีสู่ขวัญจากใบตองกล้วย และทำบุญอินทรี รับทำอาหารในงานเลี้ยงเพิ่มรายได้ ควบคุมเงิน ด้วยความซื่อสัตย์บันทึกบัญชีทุกครั้งที่มีการขายซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของสมเกียรติ สีลสุทธิ และคณะ [11]

ผู้นำกลุ่มทอผ้าให้สมาชิกได้ทอผ้ามาหลายชั่วอายุคนโดย นำเอาเส้นด้ายจากโรงงาน (ด้ายใยสังเคราะห์หรือด้ายประดิษฐ์)และ ใช้สีเคมีและสีธรรมชาติย้อมผ้า พัฒนาภูมิปัญญาการทอแบบใหม่ ๆ ใช้เทคโนโลยีแปรรูปผ้า โดยผ่านกระบวนการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาพึ่งพา ตนเองตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง(Self Sufficiency Economy) ไม่ ทอเงินเงินตนเอง มีเหตุผลทอผ้าไม่หยุดเพิ่มรายได้ มีภูมิคุ้มกันโดย เรียนรู้ ทอผ้าไม่ให้ขาดทุน นำความรู้สอนคนรุ่นใหม่และนักเรียนใน ชุมชน มีคุณธรรมซื่อสัตย์ อดทน พากเพียรทอผ้า ให้มีรายได้พอกิน พอใช้ ให้กับครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของทรงจิต พูลลาภ และนภาพร เชื้อ [15] ทอผ้าร่วมกับกลุ่มเครือข่ายเพื่อให้มีการจัดทอ ที่มีคุณภาพและทันเวลาลูกค้าถ้าไปสั่งทอ(Order)มากให้แจกจ่าย กลุ่มเครือข่ายไปทอช่วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pietro RomanoและAndrea Vinelli [14]

ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการบริหารจัดการในการ ปฏิบัติงานของกลุ่มทั้ง 5 ด้าน คือด้านประสิทธิภาพการทำงาน ด้านคุณภาพของผลผลิต ด้านความมั่นคง และความยั่งยืนทางอาชีพ ด้านความคิดสร้างสรรค์และด้านการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจ พอเพียง เฉลี่ย 11 กลุ่มโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.96 \pm 0.466$) ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ราชันย์ วงษ์ทวี [9]

การจัดตั้งกลุ่มและการถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้านจาก การทอผ้าได้มีข้อสังเกตจากการจัดตั้งกลุ่มการทอผ้าจากกลุ่มเล็ก โดยสาวชาวบ้านมาชุมนุมกันเป็นแบบที่แบบน้องโดยเครือญาติ เดียวกันและได้รับการถ่ายทอดจาก ย่า ยาย และแม่ สืบทอดตลอด มาจนถึงปัจจุบันและยังรักษาวัฒนธรรมการทอผ้าโดยนำมาสอนคนรุ่น ใหม่และนักเรียนในโรงเรียนชุมชนตนเองและพัฒนาการรวมกลุ่ม ใหญ่ขึ้น และในปี 2544 หน่วยงานราชการจัดตั้งกลุ่มโดยจัด

ทะเบียนเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และมีการบริหารจัดการโดยพัฒนากระบวนการทอผ้าให้มีลายใหม่ ๆ ให้แตกต่างจากเดิม หาดลาดรองรับ สร้างรายได้เพื่อให้มีค่าแรงมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนเนก เหลาโชติ [16] การควบคุม เกี่ยวกับงบประมาณและเวลา เช่น มีการบันทึกบัญชี ต่าง ๆ และเวลาการทอผ้าให้ทันตามที่ลูกค้ากำหนด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ TOM McBride [13] การเปลี่ยนแปลงการทอผ้าลายเกล็ดเต่าลายใหม่ ๆ คือจากลายโบราณมาเป็นผ้าเกล็ดเต่า “ลายราชวัตร” และศึกษาดูงานและนำลายผ้าที่ได้พบเห็นจากผู้สวมใส่มาประยุกต์ให้เป็นแตกต่างจากเดิม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ Chris Shanley [17] พบการจัดการด้านคนทอส่วนใหญ่จะมีค่าตอบแทนน้อย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องคอยให้การสนับสนุนตลอด การทอผ้าและกิจกรรมอื่น ๆ ใช้วัตถุดิบที่สามารถหาได้จากท้องถิ่น เช่น เส้นใยสำหรับการทอผ้าโดยย้อมสีธรรมชาติจาก เปลือก ใบ ผลไม้ และใบตองกล้วยเพื่อกิจกรรมบายศรีสู่ขวัญเสริมกิจการทอผ้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณฑนา ขำหาญ [10]

7. สรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 สรุปผลการศึกษา(ระดับกลุ่ม) พบว่า จดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชนเมื่อปี 2540-2544 โดยหน่วยงานราชการสนับสนุนเงินทุน 6,000-40,000 บาท ให้สมาชิกนำเงินมาลงทุน 100 บาท/คน บางกลุ่มมีการพัฒนากลุ่มให้มีรายได้มากขึ้นขยายทุนให้มากขึ้นโดยยืมเงินจากอุตสาหกรรมภาค 5 ขอนแก่นและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) การบริหารจัดการภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียง การวางแผนในการทอผ้าให้มีคณะกรรมการกลุ่มแจกจ่ายใบสั่งทอ (Order) ให้ทั่วถึงกัน ให้แต่งตั้งคณะบริหารจาก ประธาน รองประธาน เลขานุการ เภรณฤกษ์ คณะกรรมการอื่น ๆ จัดหาสมาชิกโดยรับสมัครผู้ที่ทอผ้าได้ในชุมชนโดยทดลองทอผ้ากลุ่มซื้อคืนรับเป็นสมาชิก ส่งการด้วยวาจา ตัดสินใจมติที่ประชุม ขึ้นและกระตุ้นให้ทอผ้าสร้างรายได้ ควบคุมการเงินและวัสดุอุปกรณ์การทอและผลิตภัณฑ์โดยทำทะเบียนคุมการทอผ้าลายเกล็ดเต่าเป็นทุกความยาว 35 เมตร/ทูกและแปรรูปผ้าต่าง ๆ **พอประมาณ**ไม่ทอเกินตนเอง ดูแลสุขภาพ รับผิดชอบในหน้าที่ไม่ลงทุนเกิน 10,000 บาท/รอบ **มีเหตุผล**ในการทอผ้าร่วมกันทอผ้าในทุกเดือนด้วยความสามัคคี มีภูมิคุ้มกัน เมื่อต้นทุนสูงกำไรต่ำไม่มีใบสั่งทอ (Order) ทำบ้านศรีสู่ขวัญและปุยอินทรีย์เสริมรายได้ **ความรู้** ไปสอนนักเรียนในโรงเรียน **มีคุณธรรม**ซื่อสัตย์ต่อกลุ่มและเรื่องเกี่ยวกับการเงินบันทึกบัญชีทุกครั้งเมื่อมีการขายผลิตภัณฑ์ **เหตุ** **ใจ** ให้ ทาง การ สนับสนุน ทอตลอดปี ช่วงทำนาทอตอนเช้าและเย็น ย้อมสีธรรมชาติและสีเคมี ลักษณะผลิตภัณฑ์ เนื้อนุ่มแน่น สีสันทายสวย ขยายสด ขยายส่ง ขยายปลีก ผ้าลายเกล็ดเต่าราคาเดียวกัน **อัตราส่วนกำไรสุทธิ** เฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 31.92 % ซึ่งมองเห็นได้ว่ากลุ่มมีความสามารถในการวางแผนนโยบายการขายและการควบคุมค่าใช้จ่ายได้พอประมาณ

7.2 สรุปผลการศึกษา (ระดับสมาชิก) พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ระดับประถมศึกษา อาชีพทำไร่-ทำนา รายได้/10,001-50,000 บาท ประสบการณ์สูงกว่า 15 ปีขึ้นไป **เปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิก** ไม่มีความแตกต่างกัน ที่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย คือ ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตาม อายุ **ระดับการศึกษา** รายได้ ส่วนจำแนกตาม อาชีพ พบว่า 2 ด้าน จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ พบว่า 4 ด้าน จำแนกตาม ประสบการณ์ พบว่า 4 ด้าน โดยยอมรับ H_0

7.3 ข้อเสนอแนะ(ระดับกลุ่ม) ด้านการทอผ้า ควรจัดหาอุปกรณ์ วิทยากรสอนทอกระดุก ผักทอผ้าแบบใหม่ ๆ จัดการอุตสาหกรรม ส่งเสริมทอผ้าหลายสอง การบรรจุภัณฑ์ที่มี (LOGO) ผักแปรรูปผ้า จูงใจคนรุ่นใหม่ทอผ้า แหล่งซื้อด้าย(วัตถุดิบ)หลายหลากสีให้เพียงพอ ลดต้นทุนการทอผ้า **ด้านการตลาด** แนะนำผ้าลายเกล็ดเต่ากับลูกค้า (Order) ให้มีงานหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล (OTOP) 2 ครั้ง/ปี ให้หาดลาดรองรับ **ด้านอื่นๆ** ให้นักเรียนมาฝึกทอผ้าให้มากเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมอย่างจริงจัง แก้ปัญหาขาดทุนสินค้าแปรรูป

7.4 ข้อเสนอแนะ (ระดับสมาชิก) ด้านการทอผ้า คือ จัดหาวิทยากรมาฝึกวิธีการแปรรูป วัสดุอุปกรณ์การทอผ้า จัดหาแหล่งด้าย (วัตถุดิบ) ที่แน่นอน กักตุน สนับสนุนการทอผ้าให้นักเรียนเพื่อสืบสานวัฒนธรรม **การตลาด** คือ หาดลาดรองรับจัดหาใบสั่งทอ (Order) จัดให้กลุ่มเครือข่าย ขยายตลาดรองรับ หาแนวทางขายผ้าลายเกล็ดเต่าที่เหลือ (ค้างสต็อก) **ด้านอื่นๆ** คือ จูงใจคนที่มีอายุ 30-40 ปีมาฝึกทอผ้าลายเกล็ดเต่า ผักทอผ้าที่เก๋ตึงจัดการอุตสาหกรรมและจัดกลุ่มผู้ทอผ้าขึ้นใหม่

8. กิตติกรรมประกาศ

การศึกษากิจการการบริหารจัดการของวิสาหกิจชุมชน ภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ผลิตสิ่งทอผ้าลายเกล็ดเต่า ในจังหวัดกาฬสินธุ์ สำเร็จได้จากการสนับสนุนจาก คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์ที่ได้ให้ทุนการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณท่านผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์ สมาชิกผู้ทอผ้าหน่วยงานราชการที่เสียสละให้ข้อมูลผ้าลายเกล็ดเต่า อย่างครบถ้วนแก่ผู้วิจัยทำให้ได้ประโยชน์อย่างยิ่ง และอำนวยความสะดวกในการวิจัยทุกๆกรณี โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสารในการวิจัยจนได้รูปเล่มฉบับสมบูรณ์

ขอขอบคุณท่านผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม ท่านเจ้าของแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ได้ให้ผู้วิจัยได้ศึกษาและนำมาอ้างอิงจนทำการศึกษาค้นคว้าได้เสร็จสมบูรณ์

คุณค่าประโยชน์ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอน้อมเป็นเครื่องบูชา พระผู้เป็นเจ้าที่ประทานพร คุณบิดามารดาตลอดจนบูรพจารย์และผู้มีพระคุณที่ให้การอบรมสั่งสอนประสิทธิประสาทวิชา ซึ่งผู้วิจัยนำไปพัฒนาการเรียนการสอนและการทำงานให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคมในชุมชน รวมถึงประเทศชาติบ้านเมือง

9. เอกสารอ้างอิง

- [1] ความเป็นมาวิสาหกิจชุมชน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.chainat.go.th/> (วันที่ค้นหาข้อมูล 25 สิงหาคม 2554)
- [2] ความสำคัญของวิสาหกิจชุมชน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://wisahakit.blogspot.com/> (วันที่ค้นหาข้อมูล 25 สิงหาคม 2554)
- [3] ปัญหาของวิสาหกิจชุมชน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.phongphit.com/> (วันที่ค้นหาข้อมูล 25 สิงหาคม 2554)
- [4] เศรษฐกิจพอเพียงเป็นทางเลือกของชุมชน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaigoodview.com/> (วันที่ค้นหาข้อมูล 25 สิงหาคม 2554)

- [5] ขาติ วรรณกุล. “การศึกษาการผลิตผ้าเกล็ดเต่าในตำบลสามขา อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์”. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์.2547.
- [6] วิสาห์กิจชุมชน.[ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก : <http://www.ssmwiki.org/index.php>. (วันที่ค้นข้อมูล:30 กันยายน 2554)
- [7] อนิวัช แก้วจันทน์.“หลักการจัดการ” พิมพ์ครั้งที่ 2 บริษัท นาคิลป์โฆษณา จำกัด สงขลา,301หน้า,2552.
- [8] กรมส่งเสริมสหกรณ์, 2550. “แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข”. [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก : <http://th.wikipedia.org/wiki>. (วันที่ค้นหาข้อมูล 5 สิงหาคม 2554)
- [9] ราชนัน วงษ์ทวี, “การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตผ้าไหมทอมือในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน”. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี 130 หน้า, 2549.
- [10] มณฑนา ข้าหาญ, มปป. “การศึกษาระบบการบริหารจัดการชุมชนท้องถิ่นหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.salahlanna.com/> (วันที่ค้นข้อมูล : 21มกราคม 2553)
- [11] สมเกียรติ ศิลสุทธิ์และคณะ, “การพัฒนาระบบการจัดการเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ผู้เลี้ยงแพะนม”, มปป. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http:// www. Thailis.or.th/](http://www.Thailis.or.th/) (วันที่ค้นข้อมูล : 10 พฤศจิกายน 2553)
- [12] สหสา พลนิต, 2554. “ศึกษาแนวทางการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสู่ความยั่งยืน” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.sahutsa.sskru.ac.th/>. (วันที่ค้นข้อมูล : 17 สิงหาคม 2554)
- [13] TOM McBride, 2005. “การใช้กลไกการบริหารจัดการโครงการในการพัฒนาซอฟต์แวร์และ ความสัมพันธ์กับองค์กรทางไกลสืบสวนเชิงประจักษ์” มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีซิดนีย์ ออสเตรเลีย, [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.lib.uts.edu.au/disclaimer.html> (วันที่ค้นข้อมูล :5 ตุลาคม 2553)
- [14] Pietro Romano และ Andrea Vinelli, มปป. “การบริหารคุณภาพในห่วงโซ่อุปทานมุมมอง ของยุทธศาสตร์และตัวเลือกเครือข่ายสิ่งทอเครื่องแต่งกาย, มหาวิทยาลัย Padava, Vicenza, อิตาลี. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http:// www. Emeraldinsight.com](http://www.Emeraldinsight.com) (วันที่ค้นข้อมูล :10 พฤศจิกายน 2553)
- [15] ทรงจิต พูลลาภและนภาพร เชื้อ. 2550. “การสร้างเครือข่ายกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่เหมาะสม”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://pattanathai.nesdb.go.th/project149/> (วันที่ค้นข้อมูล : 21 มกราคม 2553)
- [16] อนเนก เหลาโชติ, 2547 “การบริหารจัดการธุรกิจชุมชน: กรณีศึกษากลุ่มหัตถกรรมตุ๊กตาราชบุรี”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก
- [17] Chris Shanley, 2005. “การนำการเปลี่ยนแปลง: ประสบการณ์และวิธีการของผู้จัดการโรงงานอุตสาหกรรมสำหรับการดูแลที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ” มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ซิดนีย์ ออสเตรเลีย, [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [http:// www. Emeraldinsight.com](http://www.Emeraldinsight.com) (วันที่ค้นข้อมูล : 5 ตุลาคม 2553)